

min. soc. péče č. 62/1934 Sb. z. a n.), že lze chráněné nájemní smlouvy vypovědět ke dnům, kdy pozbývají ochrany, již dříve podle obecných ustanovení, není žádného rozumného důvodu pro to, aby se, jakmile dojde na byty o dvou obytných místnostech, mělo postupovat jinak. Doslov zákona ze dne 26. března 1936, č. 66 Sb. z. a n. neposkytuje pro právní názor dovolatelčin žádné opory. Uvádí tento zákon v § 1, že účinnost zákona ze dne 28. března 1928, č. 44 Sb. z. a n. o ochraně nájemníků ve znění a se změnami podle zákonů později vydaných a bytové péče se týkajících (mezi nimi je výslovně uveden i zákon ze dne 23. února 1934, č. 32 Sb. z. a n.) se prodlužuje se změnou v § 2 a s výhradou toho, co je uvedeno v §§ 3 a 6. Ustanovením § 3 je však právě pozměněno ustanovení § 3, odst. 1 a 2, zákona č. 32/1934 Sb. z. a n. resp. § 26, odst. 1, č. 11 a 12 vyhlášky min. soc. péče č. 62/1934 Sb. z. a n. potud, že při dalším postupném uvolňování ochrany dochází na byty, skládající se mimo kuchyně a pokoje pro služebné ze dvou obytných místností, a na místnosti, jež nejsou ani byty, ani provozovnamy. Je-li tudíž v zákoně č. 66/1936 Sb. z. a n. řečeno, že se účinnost dřívějších zákonů a tedy i zákona č. 32/1934 Sb. z. a n. prodlužuje s výhradou toho, co je ustanoveno v § 3, a zásada vyslovená v § 3, odst. 3, zákona č. 32/1934 Sb. z. a n. není vůbec dotčena, vyplývá z toho, že se účinnost tohoto ustanovení rovněž prodlužuje a platí tudíž i pro uvolnění bytů menších než o třech obytných místnostech.

Čís. 15928.

K zachování zákonného zástavního práva pronajímatelova při odstranění vnesených věcí z nařízení soudního stačí jakýkoli projev pronajímatelův učiněný u soudu, z něhož je patrné, že a ke kterým svrškům uplatňuje své zákonné zástavní právo, na příkl. podání žaloby o zaplacení nájemného spojené s návrhem na zájemné popsání svršků.

(Rozh. ze dne 16. března 1937, Rv II 120/37.)

Žalobce podal dne 3. března 1936 proti M. Š-ovi u okresního soudu v M. O. žalobu na zaplacení nájemného z pronajaté dílny, spojenou s návrhem na zájemné popsání vnesených svršků do dílny a s žádostí za výkon na přihlášení a za intervence. Zájemné popsání bylo usnesením uvedeného soudu povoleno. K výkonu zájemného popsání však nedošlo, ježto v den podání řečené žaloby byly vnesené svršky k návrhu vymáhající věřitelky Okresní nemocenské pojišťovny v M. O. k příkazu exekučního soudu odvezeny a soudem uschovány. Po exekučním prodeji dotčených svršků v exekuční věci E VIII 394/36 uplatňoval žalobce nárok na přednostní uspokojení vykonatelné pohledávky na nájemném proti exekutovi M. Š-ovi z výtěžku prodeje vnesených svršků při rozvrhovém roku, byl však odkázán na pořad práva a domáhá se proto tohoto nároku žalobou podle § 258 ex. ř. Proti žalobě namítl žalovaný stát, že zákonné zástavní právo příslušící žalobci podle § 1101 obč.

zák. zaniklo, ježto nebylo zájemné popsání provedeno do 3 dnů. Soud první stolice žalobu zamítl. Odvolací soud vyhověl žalobě.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Zákonným zástavním právem k vneseným svrškům nájemcovým podle § 1101 obč. zák. má býti zajištěn nárok pronajímatelův na nájemné, které se platí podle zákona pozadu (§ 1100 obč. zák.). Právo to vzniká již vnesením svršků do najatých místností (viz rozh. č. 7819, 11286 Sb. n. s.) a zaniká zpravidla odstraněním svršků před jejich zájemným popsáním. Leč uvedené zákonné ustanovení poskytuje pronajímateli možnost, aby svůj nárok na nájemné zajistil nejen, když se nájemce stěhuje nebo svršky se zavlékají, nýbrž i tehdy, když svršky byly odstraněny z pronajatých místností z nařízení soudu; v prvním případě může pronajímatel věci zadržeti, musí však do 3 dnů zažádati za zájemné popsání, kdežto v druhém případě stačí, aby pronajímatel ohlásil své právo u soudu. Tato různá úprava postupu pronajímatelova v obou případech má svůj důvod ve zvláštní povaze zájemného popsání, které má podle dvorního dekretu ze dne 5. listopadu 1819, č. 1621 Sb. z. s. sloužiti tomu, aby byl pronajímateli opatřen důkaz, na které věci se vztahuje jeho zákonné právo zástavní. Odstraní-li se svršky z pronajatých místností z nařízení soudu, k čemuž dojde zpravidla při výkonu exekuce, pořídí soud vždy přesný seznam dotčených svršků (zájemní protokol, zápis o dražbě a pod.). Není proto třeba znovu je zájemně popisovati, takže v tomto případě stačí k zajištění důkazu, na které svršky se vztahuje jeho zákonné zástavní právo, ohlásí-li pronajímatel u soudu své právo k svrškům v soudním zápisu již seznamenaným. Co do formy tohoto ohlášení zákon nic nepředpisuje; důvodová zpráva k III. dílčí novele (Materiálie, str. 319) v té příčině podotýká, že dotčeným předpisem § 1101 obč. zák. jest dána pronajímateli možnost, aby si ohlášením, které není totožné s odporem ve smyslu § 37 ex. ř., zachoval ve lhůtě co nejkratší své právo. K ohlášení podle § 1101 obč. zák. stačí proto jakýkoli projev pronajímatelův učiněný u soudu, z něhož je patrné, že a ke kterým svrškům uplatňuje své zákonné zástavní právo. Právem proto spatřoval odvolací soud řádné ohlášení ve smyslu § 1101 obč. zák. v tom, že žalobce téhož dne, kdy byly za exekučního řízení E VIII 394/1936 k nařízení exekučního soudu odvezeny svršky z dílny, kterou pronajal žalobce M. S., podal u jmenovaného okresního soudu žalobu o zaplacení nájemného spojenou s návrhem na zájemné popsání svršků do najaté dílny vnesených. Nezáleží na tom, že žaloba byla podána u jiného oddělení okresního soudu v M. O. a že se žalobce nepřihlásil k výkonu zájemného popsání. Co se týká první skutečnosti, jest skutečnost ta se zřením na předpisy § 26, odst. 3, zák. o org. soud. a § 28 jed. ř., zejména jeho odst. 3, bezvýznamná. Svršky, o něž žalobci šlo, ještě zájemně popisovati, bylo zbytečné, když byly — jak je nesporné — již exekučně popsány (viz rozh. č. 8030 Sb. n. s.). Ža-

lobce nepozbyl svého zákonného zástavního práva, které nabytí vnesením svršků do dílny již pronajaté tím, že svůj nárok nemohl dokázat při rozvrhovém roku v exekuční věci E VIII 394/1936 odkazem na exekuční spis, zájemní protokol nebo jinou veřejnou listinu, nýbrž mělo to jen v zápětí, že byl se svým nárokem odkázán na pořad práva.

Čís. 15929.

Doba trvání přednostního zákonného práva zástavního pro daň z motorových vozidel (§ 75 zák. č. 198/1932 a § 89 zák. č. 77/1935 Sb. z. a n.).

Pouze nedoplatky na dani z motorových vozidel za dobu dvou let, počítáno zpět od exekučního prodeje, požívají přednostního zákonného práva zástavního na vozidle.

(Rozh. ze dne 17. března 1937, R I 152/37.)

Exekuční soud, rozvrhuje výtěžek za exekučně prodaný automobil, přikázal jej Československému státu (finančnímu ředitelství v Ch.) v přednostním pořadí na částečné uspokojení daně z motorových vozidel za II. pololetí 1936, daně přepravní za první pololetí 1935, úroky z prodlení za léta 1933 až 1935, daň z jízdového za červen 1935 a červenec, srpen 1934 a úroky z prodlení z prvních dvou uvedených nedoplatků, maje za to, že se zřetelem na to, že zákonné předpisy o dani z motorových vozidel, dani přepravní a z jízdového (§ 75 zák. č. 198/1932 a § 89 č. 77/1935) nemají zvláštního ustanovení, platí o délce doby, po kterou přednostní zákonné zástavní právo trvá, podle § 216 č. 2 ex. ř. lhůta tříletá pro přednostní zákonné zástavní právo pro řečené daně. Rekursní soud přiznal přihlášeným nedoplatkům přednostní zákonné zástavní právo jen za dobu dvou let ode dne exekučního prodeje nazpět.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

V § 75 zák. č. 198/1932 a v § 89 zák. č. 77/1935 Sb. z. a n. je stanoveno přednostní zákonné právo zástavní pro daně z motorových vozidel a úroky z prodlení z nedoplatků řečených daní. Uvedená zákonná ustanovení nemají ovšem zvláštního výslovného ustanovení o délce doby, po kterou trvá toto zákonné přednostní právo. Avšak v § 75 zák. č. 198/1932 a v § 89 zák. č. 77/1935 Sb. z. a n. se praví, že o promlčení a vymáhání daní podle řečených zákonů platí předpisy pro promlčení a vymáhání daní přímých, a v zákoně o daních přímých č. 76/1927 Sb. z. a n. jest v § 265 stanoveno, že daňové nedoplatky s přírážkami mají přednostní zákonné právo zástavní po dobu dvou let, počítáno zpět od exekučního prodeje. Tím jest jasně řečeno, že ustanovení § 265 zák. č. 76/1927 Sb. z. a n. (ve znění přílohy k vyhlášce